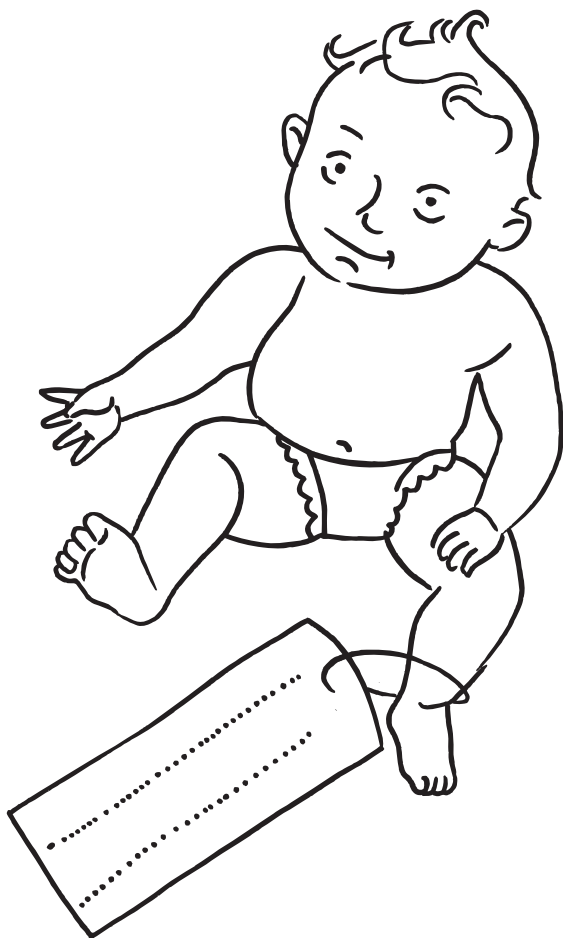

Име на детето

Никога не забравяйте, че това е вашето дете и който деспотично настоява да го кръстите на него „от уважение“, не заслужава нито да го уважаваме, нито да го кръстите на неговото име. Ние просто решихме да го кръстим Момчил заради това, че е хубаво име, което пък има хубаво галено или кратко име – Момо. Това е. Даже си спомням баща ми, който няколко месеца преди да се роди синът ми, дойде при мен и директно ми каза: „Да не вземете да го кръстите Младен. Айде, моля те! Детето трябва да започне живота си необременено от ничия съгуба.“ Точка. Аз му казах – „Споко, колега – така се обръщам често пъти към баща ми, – нямахме такова намерение, но все пак ти благодаря“.

Добре, да помислим за „уважението“. Ако го кръстиш на името на свекъра, това значи ли, че не уважаваш тъста? И ако решите следващото да е на тъста, защо точно второто да е на тъста, по дяволите, а не първото? Това какво означава, че тъстът е на второ място ли? Хич не искам да отворя думата за тъщата и свекървата. Те, какво? Не са хора ли? Или ако нямате второ дете? Ами, ако свекърът се казва Николинчо (не че искам да кажа нещо точно против това име) Вижте, да започнем да мислим по-модерно. Името на детето не е работа на бабите и дядовците. Не става дума, сакън, да няма нищо общо с тях. Става дума за избора. За ИЗБОРА! Ако искаш да го кръстиш на бабата, дядото, лелята – направи го. Но ако не искаш – трябва да можем да приемем и тази възможност. И не само ти. Трябва да могат да при-

емат тази възможност и те. Дето се вика, сигурен съм, че бабата и дядото няма да обичат внуците си по-малко, ако не им носят имената. Важното е да носят идеите им. И знамената им – високо вдигнати. Да кажат, че дядо им ги е научил да си правят лък, а баба им – да правят хербарий и баница. Примерно.

Детето в цифри

Да. Отглеждането дори и на безценното като личност дете има цена. Буквално. Много хора се притесняват да имат дете заради предполагаемия и очакван фалит покрай неговото отглеждане. Това не е така.

Преди да видите всички конкретни цифри, никога не забравяйте, че родителите са длъжни да обичат, обожават и отглеждат децата си. Това най-често е двупосочно, но винаги безплатно и безценно.

Никъде не пише, че родителят е длъжен да облича, храни и отглежда децата си с маркови стоки и в обкръжаваща среда, наподобяваща тази на Парис Хилтън, когато е била малка. Тоест до миналата година.

Има боди за 4 лева, има и за 100 лева. И това за 100 лева няма да направи детето ви умно като Стивън Хокинг или красиво като Никол Станкулова.

Другото важно нещо е да останете мъдри и да не му купувате каквото и да е, без да гледате етикетчето с цената. Дори и да имате неограничени възможности, не е добра идея да се купува безразборно.

И така. Сумите за детето започват с консултациите и раждането. Сега. Има плащания, които са оправдани и регламентирани. Нашият опит беше следният. Възползвахме се от всичко, което ни беше по Здравна каса. Направете го и вие. Не сме плащали за избор на екип, но завареният екип в болница „Лозенец“ така или иначе беше феноменален. Направете избора на болницата в разговори и обикаляне с хора, които имат опит, а не с висене в бг мама.

Държавната помощ за раждане на дете е 200 лева. Месечните помощи са по 35 кинта и май зависят от дохода. Дали са малко? Малко са, ама и 500 лева са мал-

ко пари и 100 лева месечно са малко пари. Не го мислете това. Ако мотивът ви да имате дете е гържавната помощ – нямам какво да ви кажа. Между другото, тези 200 лева много се подценяват. На нас това ни беше креватчето! Не че без тях нямаше да се оправя, но така си знам, че гържавата е някъде там, между всички покупки за бебока. Не отсъства.

Не забравяйте, че най-големите разходи след раждането на бебето са:

Креватче (струва към 200 лева) – може да бъде и втора ръка или да вземете от някой роднина, приятел, колега.

Матраче (около 100 лева) – не бих взел втора ръка матрак, но бих взел от роднина или приятел.

